

NOVOSTI

Župna je zajednica otvorena svima – Od povijesti Siska do stvarnosti Galdova

ZASTAVICE NA SVETKOVINU PRED ŽUPNOM CRKVOM SV. JOSIPA RADNIKA U SISKU

Sisačka biskupija! Početci joj sežu u prva stoljeća kršćanstva, o čemu svjedoče brojni ostatci materijalne kulture. U 9. stoljeću ovdje stoluje knez Panonske Hrvatske Ljudevit Posavski, a franački kroničar Einhard Sisciju naziva „Civitas“, što znači grad i u pravilu označava grad sjedište biskupije.

15.10.2025. / 10:12 / Neno Kužina

Sisačka biskupija spominje se na splitskim crkvenim saborima 925. i 928. godine. Tijekom čitavog antičkog i ranog srednjovjekovnog razdoblja Sisak je bio glavno središte šire regije i istodobno sjedište biskupije. Dolazi vrijeme kada novi politički odnosi i širenje mađarske dinastije Arpadovića Zagreb čine novim sjedištem političke i crkvene vlasti. Tada nestaje drevna Sisačka biskupija koja se 22. svibnja 1999. spominje kao naslovna biskupija, s naslovnim nadbiskupom Nikolom Eterovićem. Ono što se rađa, to i umire.

Sisačku je biskupiju obnovio papa Benedikt XVI. 5. prosinca 2009. podjelom područja Zagrebačke nadbiskupije, a za prvog biskupa imenovao dotadašnjeg pomoćnog biskupa zagrebačkog Vladu Košića. Namjesto zaustavljanja u katedralnoj crkvi Uzvišenja Svetoga Križa valja prijeći rijeku.

Od trnja do zvijezda

župna crkva i dvorana pastoralnog centra u Galdovu

Sava kod Galdova! Prepoznatljiv je to pojam u radijskoj rubrici o vodostaju rijeka s podatkom visine vode. Galdovo je tipično sisačko radničko naselje u kojem je crkveni život počeo pulsirati 22. veljače 1968. dekretom zagrebačkoga nadbiskupa Franje Šepera. Njime opunomoćuje kapelana Župe Svetoga Križa Matiju Stepinca da vodi sve poslove oko uspostave nove župe.

Velečasni Stepinac kupuje nedovršenu obiteljsku kuću u ulici Brezovičkog odreda i pokreće uređenje kuće za liturgijske potrebe. Župnik Petar Lončarević daje suglasnost da u novoosnovanoj župi dođu redovnici koji bi je preuzeli. Zatražili su odobrenje za izgradnju samostana, kako bi se uz otkup susjedne parcele mogao izraditi plan župnoga središta.

Krajem svibnja provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca o. Marijan Žugaj šalje fra Petra Odaka u novu Župu sv. Josipa Radnika koji po dolasku dobiva dekret kojim se imenuje za kapelana u Župi Svetoga Križa.

Posljednjeg dana kolovoza Zagrebačka nadbiskupija šalje Skupštini Općine Sisak dopis u kojem ju obavještava kako je otvorila kapelu u župnoj kući župe Sisak-Galdovo, gdje će se služiti misa, propovijedati, ispovijedati i katehizirati.

Nadbiskup Šeper 19. studenoga iste godine donosi dekret o osnutku župe, u kojemu, između ostalog, stoji kako „zbog pastoralnih potreba u Sisku određuje da se 24. studenoga 1968. otvori nova Župa sv. Josipa Radnika u Sisku-Galdovo“.

Najodaniji nesavršeni ljudi

fra Ivan predvodi misu posvete Presvetom Srcu Isusovu 2025.

Marni svećenik **fra Ivan Bradarić** 2022. godine došao je u Župu Sisak-Galdovo iz Šibenika, gdje je kao gvardijan i rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, nakon opsežnih priprema, u godini pandemije dočekaio proslavu 50. obljetnice Tavelićeve kanonizacije.

Što franjevac s novinarsko-uredničkim iskustvom u „Veritasu“, kojemu ni pastoralni rad nije nepoznanica, nalazi u mladoj biskupiji, što nalazi u Župi koja je stvarana i djelovala u teškim, Crkvi nesklonim vremenima?

„Ako se mogu poslužiti riječima iz jedne popularne serije mogao bih nastaviti nizati pridjeve i reći da sam pronašao najhrabrije, najtoplije, najpametnije, najiskrenije, najgorljivije, najodanije nesavršene ljude. Pronašao sam misiju koju su započela moja subraća koji su svoje živote darovali ovom puku i koju treba nastaviti. Danas možda ne toliko u izgradnji zgrada i objekata, koliko u katehetskoj, teološkoj, duhovnoj i kulturnoj izgradnji“, govori fra Ivan.

franjevački samostan u župi Sisak-Galdovo

Na prijedlog Provincijalata nadbiskup Šeper je imenovao fra Petra Odaka za prvog upravitelja, a fra Anđelka Sesara za prvoga vikara župe. Posebnim ugovorom između nadbiskupije i provincije od 11. prosinca 1972. Župa sv. Josipa Radnika trajno je povjerena na upravljanje franjevcima konventualcima, no tek je 20. ožujka 1980. izdana dozvola za izgradnju crkve i to na mjestu postojeće obiteljske kuće.

Ima li podudarnosti fra Ivanovo djelovanje u Šibeniku u kojemu je rođen misionar i mučenik Nikola Tavelić, sa Župom sv. Josipa Radnika Sisak-Galdovo koja na neki način od prvoga dana, a možda i danas, zahtijeva misionarsko djelovanje?

Suradnja s Božjim planom

„Podudarnost je u navještaju Krista i njegove Radosne vijesti. U Šibeniku o tome svjedoči bogata povijest minulih stoljeća utisnuta u kamen ili upisana rukom i perom vrijednih monaha i redovnika, čija su svjedočanstva ujedno i poklad za budućnost. Ponese nas onaj poznati stih: ‚Stare slave djedovino‘.

Skoro bih se usudio reći: nije to naša zasluga, nas danas, to je nešto što nam namriješe pređi naši, a mi samo prenosimo glas. Ali, u Sisku je sve potpuno drukčije. Tu čovjek jače osjeća svoju vezu s Bogom. Život je prepun Božjeg blagoslova i njegovih darova, plodnih oranica natopljenih rijekama. Božja providnost ti daje ono što ti je potrebno za danas, ali daje u izobilju.

U svemu treba surađivati s Božjim planom, sudjelovati u mijenjanju ovoga svijeta i poput sv. Franje Asiškoga sve to primijetiti i zahvaljivati za dar“.

živopisne narodne nošnje ističu se u procesiji na svetkovinu patrona župe

Što vjernicima nudi franjevačka župa koja se posebnim naporima uspjela materijalno uzdići uređenjem unutrašnjosti crkve, podizanjem zvonika, reljefom sv. Josipa Radnika i drugim detaljima?

Mnogo više od prihvaćanja

„Sada stavljamo veliki naglasak na duhovno uzdizanje. Uz redoviti raspored liturgijskih i molitvenih slavlja i katehetskih sadržaja, Župa svoj pastoralni put tijekom godine nastoji živjeti organiziranjem prigodnih projekata. Tako, osim onih velikih cjelina oko Božića i Uskrsa, kada sve bude svečanije i kada se uključi i poveže veći broj vjernika svih uzrasta, postoje i drugi, manji projekti.

Ove godine imamo slavlja svetih misa posljednje nedjelje u mjesecu za djecu polaznike župne kateheze (njih oko 150) s cijelom župnom zajednicom. U tijeku je još uvijek godišnji pastoralni projekt hoda ili hodočašćenja kipa Srca Isusova po obiteljima naše župe.

Vrhunac i zaključak će biti u došašću ove godine. Potrebno je da se svaki vjernik osjeti dijelom žive Crkve u koju se ugrađuje svojim manjim ili većim doprinosom koji nije nužno materijalne prirode.“

na svetkovinu patrona župe crkva ispunjena vjernicima

„Pitate osjećam li se kao svećenik, župnik, prihvaćenim, traženim, a još više, koliko u ovoj župi ljudi traže Boga? Osjećam se mnogo više od – prihvaćen. Rekao bih da je svećenik u ovoj župi nadasve poštovan. Tome je pridonio trud i zauzimanje moje subraće koji su prije mene djelovali.

Ovdje je uvijek postojala raznovrsna kateheza, bogati duhovni i pastoralni sadržaji, te nadasve svećenička i redovnička blizina svakom čovjeku. Jako dobro je primljena i prihvaćena specifična franjevačka karizma koja se očituje upravo u skromnosti i blizini čovjeku.

Dakako da ljudi neizostavno traže Boga. U formalnom smislu život župe je skoro pa idealan. Izuzetno je velik postotak sudjelovanja djece na župnoj katehezi i slavlju svetih sakramenata. Osobito je lijepo kada tijekom blagoslova obitelji nije potreban popis, jer je svećenik dobrodošao skoro u svaku kuću u župi.

Međutim, za veći broj župljana praktični vjerski život se događa upravo oko obveznih priprava za sakramente. Izvan toga je malo teže doći do župljana. Zbog toga je otežan pristup mladima i mladim obiteljima.“

župljani i gosti iz Šibenika na slavlju svetkovine sv. Josipa Radnika 2023.

Što je najvažnije ostvariti da župna zajednica bude otvorena svima?

U franjevačku obitelj svi su dobrodošli

„Prečesto se događa da župnik sam mora odabrati, osmisliti, pripremiti i provesti određenu temu ili projekt. Iako smo zajednica, makar samo dvojica redovnika koji ovdje djelujemo, **fra Nikola Šantek** i ja, potrebna nam je pomoć samih župljana.

Primjer u toj pomoći i suradnji, kako bi to moglo i trebalo biti, jesu članovi Franjevačkog svjetovnog reda, članovi župnog Caritasa, članice Društva *Hrvatska žena* ili Zajednica muževa *Radnici sv. Josipa*. Oni su nositelji brojnih akcija u župi.

Međutim, članovi ovih zajednica su uglavnom srednje ili malo starije dobi. Osjeća se veliki nedostatak mladih kao i onih najstarijih. Ponajviše nam nedostaju zajednice mladih obitelji i mladih općenito. U hram Božji i u naš samostan, to valja imati na umu, svi su dobrodošli.“

Tu dobrodošlicu, ne samo u jeku velikih franjevački jubileja: 800 godina od franjevačkog Pravila i Božića u Grecciu, 800. obljetnice od dara stigmi i jednakog jubileja za Pjesmu stvorova sv. Franje Asiškoga, itekako osjeća profesorica povijesti u Osnovnoj školi Galdovo **Kristina Sertić-Pelc**.

prof. Sertić-Pelc na hodočašću i studijskom putovanju u Asiz 2024.

Sveti Franjo kao uzor svetosti

„Oduvijek sam se osjećala pomalo povlaštenom zbog prisutnosti franjevaca u župi. To nas je činilo drugačijima od ostalih župa u okolici. Fratri su sa sobom donijeli tu svoju specifičnu povezanost s narodom pa smo ih i doživljavali kao svoje.

S osnivanjem Frame počinje moja intenzivna duhovna potreba za upoznavanjem života svetog Franje i franjevačke duhovnosti. To je bila ona mladenačka zanesenost franjevaštvom koja još uvijek postoji, u jednom zrelijem obliku, kroz OFS. Franjevački jubileji još više raspiruju taj duh franjevaštva, a njihovo obilježavanje povezuje franjevačku zajednicu ali i cijelu župu kroz razne aktivnosti.

Naša je župa zaista otvorena za sve koji se na bilo koji način žele uključiti u njezin rad i život što je meni omogućilo sudjelovanje u radu nekoliko njezinih zajednica, pogotovo onih koje su vezane za rad s mladima. Radim u školi koja je na području župe pa sam učenicima netko blizak i poznat, netko iz jedne posve svjetovne sfere, a opet netko koga vežu za Crkvu i s kim otvoreno razgovaraju o vjeri.

Prošle godine smo, kao nastavak igraonica, radionica i oratorija koje smo ranijih godina imali, u župi pokrenuli *Glasnike velikoga kralja* koji okupljaju i onu djecu koja nisu uključena u obveznu župnu katehezu pa im možemo na opušten način, kroz igru i pjesmu, približiti život svetog Franje i naglasiti njegovu važnost za svijet općenito.

Ponekad je teško pa i naporno i izazovno, no, možda je ljepota služenja upravo u tome. Teško se uspoređivati sa svetim Franjom, a kamoli živjeti onako kako je on živio, rekla bih i nemoguće, no dobro je imati upravo njega kao uzor u životu i uzor svetosti. To je ta malenost i skromnost na koju često zaboravljamo.

I preuzimanje odgovornosti o meni ovisi kako ću rasti u vjeri i hoće li moja obitelj živjeti vjerskim životom. Sveti je Franjo popravio Crkvu, a svatko od nas, uz Božju pomoć može popraviti svoj život i biti mali, možda i neznatni njezin djelić.

Nije li za to idealna prilika i 6. studenoga 2025., kada ćemo se spomenuti 20. obljetnice otkako je našu župnu crkvu posvetio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić?“

Anđela Žitnjak, učenica osmog razreda jedva se sjeća Susreta hrvatske katoličke mladeži u Sisku, ali zato zna što u crkvi danas mladima treba, da im ne bude dosadno, da se za vrijeme propovijedi ne zagledaju u mobitel.

Anđela u Asizu na grobu sv. Franje

„Možemo izgubiti sve, ali Boga i vjeru ne“

„Volim ići u crkvu jer se tamo osjećam kao doma, prihvaćeno. Iako, moram priznati, ponekad mi bude malo dosadno. Pogotovo kad je jutarnja misa jer sam velika spavalica pa mi se teško koncentrirati. Bude mi mrvicu dosadno i kada misa nije animirana pjesmom.

Sva sreća, naši svećenici, fra Ivan i fra Nikola, imaju zanimljive propovjedi pa mi to uvijek popravi koncentraciju i raspoloženje. Općenito puno se trude.

Imamo aktivnosti kao što su Glasnici velikoga kralja gdje je uvijek zanimljivo, a zanimljive su i kateheze za krizmanike.

slavlje božićne mise bdjenja 2024.

Moji roditelji su duboko u vjeri i često mi govore kako u životu mogu izgubiti sve, ali Boga i vjeru ne. Taj naš put je put ljubavi i istine, ja, moram priznati, ponekad skrenem s tog puta i nemam volje za ničim, ali me vjera uvijek potakne da se vratim.

Uvijek postoji nešto što me vraća Bogu. Na primjer, bila sam na Franjevačkom kampu za mlade na Cresu gdje sam upoznala mnogo mladih koji misle slično kao ja i žive slično kao ja. Svaki dan je pun molitve, pjesme, razgovora o problemima koje imamo. I o vjeri.

Ondje nam bude toliko lijepo da obično plačemo kada idemo doma. Lijepo je biti među ljudima koji razmišljaju isto kao ja. Volim sudjelovati u radu svoje župe i pomoći kada nešto treba. Milo mi je kad vidim mnogo male djece u crkvi, a sretna sam i kad su moji vršnjaci na misi.“

Tekst: Neno Kužina

Fotografije: Daniel Pavlič, Župa sv. Josipa Radnika – Sisak i Neno Kužina

Tekst je dio novinarskoga projekta „Župna je zajednica otvorena svima“, objavljen u sklopu programa poticanja novinarske izvrsnosti u 2025. godini Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

Ključne riječi: [AEM](#) [fra ivan bradarić](#) [franjevci konventualci](#) [galdovo](#) [Neno Kužina](#)
[samostan sv. Antuna Sisak](#) [Sisak](#) [župa svetog Josipa](#)

Stock images by DepositPhotos

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.

Sva prava pridržana © 2018 - 2025 Hrvatska katolička mreža